

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2023 m. spalio 4 d. Nr. 21RE4-106 (AG4-93/18-2023)

Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Panevėžio apygardos skyrius), susidedantis iš Panevėžio apygardos skyriaus narių Beatos Labutytės, Astos Povilonienės, Sigitos Šimbelytės (pranešėja ir posėdžio pirmininkė),

viešame Panevėžio apygardos skyriaus posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos uždarosios akcinės bendrovės „Airsoftas“, atstovaujamos advokato S. B., skundą atsakovei Lietuvos transporto saugos administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Panevėžio apygardos skyrius

n u s t a t ė:

pareiškėja uždaroji akcinė bendrovė „Airsoftas“, atstovaujama advokato S. B. (toliau – ir pareiškėja), skundu Panevėžio apygardos skyriaus prašo panaikinti Lietuvos transporto saugos administracijos (toliau – ir atsakovė, ir Administracija) 2023-07-31 raštą Nr. 15B-5405 „Dėl privalomosios transporto priemonių techninės apžiūros kontrolieriaus sprendimo“ (toliau – Sprendimas).

Paaikšino, kad pareiškėjai nuosavybės teise priklauso transporto priemonė (duomenys neskelbtini) (toliau – Transporto priemonė), kurią 2023-07-17 pristatė į Lietuvos ir Vokietijos uždaroji akcinė bendrovė (toliau – UAB) „Tuvlita“ privalomajai transporto priemonės techninei apžiūrai. UAB „Tuvlita“ 2023-07-17 pateikė išvadą, jog Transporto priemonė neatitinka techninių reikalavimų, pareiškėja nedelsiant ir nepasišalinus iš techninės apžiūros vietos apskundė tokį sprendimą techninės apžiūros įstaigos vadovui, kuris patvirtino priimtą išvadą. 2023-07-20 pareiškėja kreipėsi į Administraciją su prašymu pakeisti techninės apžiūros kontrolieriaus sprendimą (toliau – Kontrolieriaus sprendimas). Administracijos direktoriaus 2023-07-27 įsakymu Nr. 2BE-187 „Dėl komisijos transporto priemonės privalomosios techninės apžiūros metu iškilusiems ginčytiniams klausimams, nurodytiems prašyme, spręsti sudarymo“ (toliau – 2023-07-27 Įsakymas) buvo sudaryta komisija (toliau – Institucijos Komisija), kuri, apžiūrėjusi Transporto priemonę, įvertino, jog techninės apžiūros, atliktos 2023-07-17, metu buvo teisingai nustatytas ir techninės apžiūros rezultatų ataskaitoje Nr. 001-2387318 (toliau – Ataskaita) užfiksuotas didelis trūkumas. 2023-07-31 Administracija pateikė Sprendimą, jog Kontrolieriaus sprendimas yra priimtas pagrįstai. Pareiškėja nesutinka su Sprendimu ir ji neginčijo neesminių trūkumų, kuriuos galima pašalinti (pvz. gesintuvo nebuvimas, neveikiantys stiklo plovikliai ir t. t.), tačiau dėl vieno įvardinto trūkumo ji nesutiko ir dėl to prašė pakeisti Kontrolieriaus sprendimą, t. y. UAB „Tuvlita“ padarė išvadą, jog Transporto priemonė turi didelį trūkumą, kuris Techninių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tikrinimo pozicijų ir trūkumų vertinimo kriterijų sąrašas, patvirtintame Administracijos direktoriaus 2022-10-20 įsakymu Nr. 2BE-260 „Dėl Techninių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų reikalavimų patvirtinimo“ (toliau – Sąrašas) aprašomas 7.1.2 papunkčio a dalyje: „Saugos diržų ir sagčių būklė. Privalomo saugos diržo nėra arba jis neįrengtas“. Tuo tarpu Institucijos Komisija nustatė, jog

Transporto priemonė pagal konstrukciją yra krovininis automobilis – žmonėms vežti pritaikytas sunkvežimis, kuris 2015 m. yra pripažintas istorine motorine transporto priemone, todėl ji turi atitikti originalią, t. y. gamintojo numatytą konstrukciją. Pasak pareiškėjos, Institucijos Komisija savo sprendimą grindė tuo, jog Transporto priemonės kabinoje, prie priekinio kairiojo statramsčio, yra pritvirtinta plokštelė, kurioje yra įrašytos techninės Transporto priemonės charakteristikos ir iš joje esančio įrašo „Antal pass sittande“ suprato, kad Transporto priemone gali būti vežama 17 sėdinčių keleivių. Administracija pažymėjo, jog Transporto priemonės bortiniame kėbule yra įrengti 4 suolai, kuriuose yra įrengtos vietos dvitaškio tvirtinimo saugos diržams tvirtinti ir laikikliai saugos diržams, todėl laikytina, jog Transporto priemonėje privalo būti įrengti saugos diržai. Pareiškėjos nuomone, toks sprendimas yra nepagrįstas absoliučiai jokiais argumentais, išskyrus tuo, jog Transporto priemonėje yra įrengti laikikliai saugos diržams ir Administracijos manymu, juose turi būti įrengti saugos diržai. Kaip jau minėta, Transporto priemonė 2015 m. yra pripažinta istorine motorine transporto priemone. Lietuvos istorinių transporto priemonių išsaugojimo asociacija „Retromobile“ 2015-10-06 atliko Transporto priemonės vertinimą ir priėmė aktą Nr. RM0297/2015, kuriuo buvo nustatyta, jog ji yra autentiška. Tuo tarpu pagal Valstybinės kelių transporto inspekcijos prie Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos viršininko 2011-10-06 įsakymu Nr. 2B-368 patvirtintą Transporto priemonės pripažinimo istorine motorine transporto priemone aprašą (toliau – Aprašas) autentiška transporto priemonė yra apibrėžta kaip eksploatuojama, bet niekada nerestauruota transporto priemonė, kurios visos sudedamosios dalys ir techniniai mazgai yra originalūs. Autentiškos transporto priemonės sudedamosios dalys ir (ar) techniniai mazgai gali būti pakeisti kitomis to paties periodo ir tų pačių techninių parametrų sudedamosiomis dalimis ir (ar) techniniais mazgais (išimtytys taikomos padangoms, degimo žvakėms ir akumulatoriaus baterijai). Autentiška transporto priemonė ir jos sudedamosios dalys ir techniniai mazgai gali būti padėvėti. O Aprašo Priede Nr. 1 detalizuoja, kas yra įvertinama padarant išvadą, jog transporto priemonė yra autentiška. Pareiškėjos nuomone, tai, kad Transporto priemonė yra pripažinta istorine transporto priemone, suponuoja faktą, jog ji yra autentiška ir tai, kas joje sumontuota (arba ne) atitinka originalą. Tuo atveju, jei pareiškėja įmontuotų saugos diržus, kaip to reikalauja Administracija, Transporto priemonė nebeatitiktų autentiška ir nebeatitiktų istorinei transporto priemonei keliamų reikalavimų. Kreipiamas dėmesys į tai, jog Transporto priemonė nėra kasdieninio naudojimo transporto priemonė, o ji specialioms tarnyboms pritaikyta karo technika, ką patvirtina ir ta faktinė aplinkybė, jog VĮ „Regitra“, registruodama tokią transporto priemonę, kėbule esančių suoliukų neskaičiuoja kaip sėdimų vietų. Be to, pareiškėja turi dar vieną tokią pačią transporto priemonę, iš pridėto registracijos liudijimo matyti, jog šioje transporto priemonėje yra tik dvi sėdimos vietos. Dėl to, pareiškėjos teigimu, Administracija be jokio teisėto pagrindo nustatė, jog Transporto priemonė neatitinka jai keliamų techninių reikalavimų dėl neįrengtų saugos diržų jos kėbule. Priešingu atveju, pareiškėja būtų priversta įrengti saugos diržus Transporto priemonės kėbule ir tai nebeatitiktų autentiškai transporto priemonei keliamų reikalavimų, tuo pačiu ji nebeatitiktų ir istorinei transporto priemonei keliamų reikalavimų. Iš esmės atsakovė reikalauja, jog pareiškėja perdarytų originalią transporto priemonę, o toks reikalavimas, pareiškėjos manymu, negali būti teisėtas. Taip pat skunde remiamasi Lietuvos vyriausiasis administracinis teismo (toliau – LVAT) praktika dėl Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 8 straipsnio nuostatos taikymo, ir, pasak pareiškėjos, viešojo administravimo subjektai, įgyvendindami vykdomosios valdžios funkcijas, savo veiklą privalo grįsti teisėtumo principu (greta teisės viršenybės, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo ir kitų principų), todėl tiek viešojo administravimo subjektų veikla, tiek administracinių teismų sprendimai turi būti pagrįsti teisės normomis bei nepažeisti teisės normų keliamų reikalavimų, tarp jų ir reikalavimo vadovautis teisės principais (b. l. 2-5).

Atsakovė atsiliepiu į skundą prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaiškino, kad Transporto priemonė 2015 m. yra pripažinta istorine motorine transporto priemone (Istorinės motorinės transporto priemonės 2015-10-06 vertinimo akte Nr. RM0297/2015 (toliau – Vertinimo aktas)), todėl ginčo, kad Transporto priemonė yra istorinė motorinė transporto priemonė, nėra. O skunde nurodyti argumentai dėl Transporto priemonei techninės apžiūros metu buvo nepagrįstai nustatyto ir Ataskaitoje užfiksuoto didelio trūkumo „DT 7.1.2. a) – Saugos diržai ir sagtys, kitos

apsaugos sistemos. Saugos diržų ir užraktų būklė. Privalomo saugos diržo nėra (jis neįrengtas)“ yra visiškai nepagrįstas ir remiamasi Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – SEAKĮ) 2 straipsnio 23 dalimi, Aprašo 2 punkto 2 pastraipa bei teigiama, kad Transporto priemonės gamintojo pateiktoje transporto priemonės techninių duomenų lentelėje aiškiai parašyta, kad Transporto priemone gali būti vežama 17 sėdinčių keleivių (1 pav.). Kaip matyti iš Institucijos Komisijos darytų nuotraukų, Transporto priemonės gamintojas buvo numatęs įrengti ir buvo įrengti saugos diržai visose sėdimose vietose (2 pav.); Institucijos Komisijos darytose nuotraukose taip pat akivaizdžiai matosi, kad sėdimose vietose vietos sumontuoti saugos diržams gamintojo yra įrengtos, tačiau pačių diržų nėra (3 pav.). Dėl to, atsakovės nuomone, pareiškėjos nuogaštavimai, kad įrengus Transporto priemonės gamintojo specialiai saugos diržams įrengtose vietose saugos diržus, ji jau nebeatitiks istorinei transporto priemonei keliamų reikalavimų, yra visiškai nepagrįsti ir nesuderinami su SEAKĮ 2 straipsnio 23 dalimi. Be to, jei ir pareiškėjai įsigijus transporto priemonę be transporto priemonės gamintojo numatytų ir įrengtų saugos diržų, jų įrengimas niekaip nepažeistų Aprašo 2 punkte aprašyto autentiškos transporto priemonės apibrėžimo.

Administracija negali pasakyti, ar 2015 m. pripažįstant pareiškėjos Transporto priemonę istorine motorine transporto priemone, buvo įrengti visi gamintojo numatyti saugos diržai, ar ne, kadangi Vertinimo akte kėbulo, kuris pritaikytas keleiviams vežti, nuotraukų nėra. Be to, Vertinimo akte apie saugos diržus informacijos nėra. Administracija taip pat nekelia klausimų, kodėl Transporto priemonėje yra mažiau sėdimų vietų, nei nurodyta gamintojo transporto priemonės techninių duomenų lentelėje – iš 17 vietų (be vairuotojo), (yra tik 13, kurių 1 yra transporto priemonės kabinoje). Atsakovės teigimu, atmetinas ir skundo argumentas, kad įsirengus saugos diržus, autentišką istorinę motorinę transporto priemonę reikėtų perdaryti į originalią transporto priemonę pagal iki 2021-02-01 galiojusiame Apraše pateiktus istorinių motorinių transporto priemonių priskyrimus tam tikroms kategorijoms dėl šių argumentų: 1) „originali transporto priemonė – transporto priemonė, kurios visos sudedamosios dalys ir techniniai mazgai, kurie nuo transporto priemonės pagaminimo iki dabar (per visą jos eksploatavimo laikotarpį), niekada nebuvo keisti kitais. Originali transporto priemonė ir jos sudedamosios dalys, ir techniniai mazgai gali būti nežymiai padėvėti.“; 2) naujame nuo 2021-02-01 galiojančiame Motorinės transporto priemonės pripažinimo istorine motorine transporto priemone tvarkos apraše, patvirtintame Administracijos direktoriaus 2020-09-30 įsakymu Nr. 2BE-315, (toliau – Tvarkos aprašas), nebėra istorinių transporto priemonių priskyrimo prie atkurtų, autentiškų, originalių, restauruotų ar unikalių transporto priemonių; 3) Vertinimo išvada galioja 10 metų, t. y. ji nėra keistina.

Tuo tarpu dėl skundo teiginių, kad Transporto priemonė nėra kasdienio naudojimo, o VĮ „Regitra“, registruodama Transporto priemonę, kėbule esančių suoliukų neskaičiuoja kaip sėdimų vietų, nes ji užregistruota kaip N2 klasės transporto priemonė, dėl ko Transporto priemonei nustatytas didelis trūkumas yra perteklinis ir neleistinas – tokie skundo argumentai neturi teisinio pagrindo ir su kuo Administracija kategoriškai nesutinka, t. y. pagal SEAKĮ 2 straipsnio 23 dalį, istorinė motorinė transporto priemonė yra tinkama eksploatuoti, bet nenaudojama kasdienėms reikmėms, o nagrinėjamu atveju Transporto priemonė yra naudojama viešajame eisme, ką įrodo Ataskaitos 4 punkte „Rida“ užfiksuoti duomenys. Dėl to, reikalinga vadovautis SEAKĮ 25 straipsnio 1,2 dalyse, 2 straipsnio 56 dalyje, Privalomosios transporto priemonių techninės apžiūros atlikimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2008-10-24 įsakymu Nr. 3-406, (toliau – Apžiūros atlikimo aprašas), 2 punkte, 30.14 papunktyje. Įtvirtintais reikalavimais, o techniniai reikalavimai yra patvirtinti Sąraše, kuriuo vadovaujantis ir atliekama techninė apžiūra. Atsiliepime nurodyta Sąrašo 2 punkto nuostata ir teigiama, jog 1979 m. pagaminta ir istorine motorine transporto priemone pripažinta Transporto priemonė turi atitikti gamintojo nurodytą konstrukciją ir Sąraše nurodytus reikalavimus. Transporto priemonės registracijos liudijime ir Ataskaitoje, Transporto priemonė yra N kategorijos N2 klasės transporto priemonė. Taip pat atsakovė nurodė Sąrašo 7.1 papunkčio bei 9 punkto nuostatas ir teigia, jog atsižvelgus į šiame atsiliepime pateiktą teisinį reglamentavimą, Transporto priemonei trūkumas „DT 7.1.2. a) – Saugos diržai ir sagtys, kitos apsaugos sistemos. Saugos diržų ir užraktų būklė. Privalomo saugos diržo nėra (jis neįrengtas)“ yra nustatytas teisėtai ir pagrįstai.

Administracija nesutinka su pareiškėjos skundo argumentu, kad Sprendimas neatitinka VAĮ nuostatų, nurodė VAĮ 10 straipsnio 5 ir 6 dalių nuostatas, ir teigia, jog Sprendimas ir pagal turinį, ir formą atitinka VAĮ 10 straipsnio nuostatas, yra teisėtas ir pagrįstas teisės aktų nuostatomis bei įrodymais, kurie yra pridėti prie Sprendimo kartu su Institucijos Komisijos protokolu, o Transporto priemonė neatitinka Sąraše nustatytų techninių reikalavimų ir 2023-07-17 atliktos techninės apžiūros metu nustatytas, o Ataskaitoje užfiksuotas didelis trūkumas yra nustatytas teisėtai ir pagrįstai (b. l. 39-48).

Skundas atmestinas.

Bylos rašytiniais duomenimis nustatyta, kad UAB „Tuvlita“ 2023-07-17 atliko Transporto priemonės techninę apžiūrą ir nustatė 9 didelius trūkumus (DT) ir 4 nedidelius trūkumus (NT), dėl ko privalomosios transporto priemonių kontrolierius Kontrolieriaus sprendime pateikė išvadą, kad „Transporto priemonė neatitinka techninių reikalavimų“ (b. l. 20-21, 49-50).

Į Administraciją pareiškėja kreipėsi 2023-07-20 prašymu, kuriuo ginčijo techninės apžiūros kontrolieriaus nustatytą trūkumą – „DT 7.1.2. a) – Saugos diržai ir sagtys, kitos apsaugos sistemos. Saugos diržų ir užraktų būklė. Privalomo saugos diržo nėra (jis neįrengtas)“ prašė pakeisti Kontrolieriaus sprendimą (b. l. 51- 52).

Administracijos direktoriaus 2023-07-27 įsakymu sudaryta Institucijos Komisija 2023-07-27 UAB „Tuvlita“ Vilniaus techninės apžiūros stotyje apžiūrėjusi Transporto priemonę 2023-07-31 sprendimu pateikė išvadą Administracijos direktoriui. Institucijos Komisijos vertinimu, didelis trūkumas „DT 7.1.2. a) – Saugos diržai ir sagtys, kitos apsaugos sistemos. Saugos diržų ir užraktų būklė. Privalomo saugos diržo nėra (jis neįrengtas)“ techninės apžiūros metu buvo nustatytas pagrįstai ir siūloma nekeisti Kontrolieriaus sprendimo (b. l. 7-18, 55-66, 68-79).

Atsakydama į pareiškėjos 2023-07-20 prašymą, Administracija 2023-07-31 Sprendimu, adresuotu Advokatų profesinei bendrijai „Dabkevičius ir Baltrušaitis“, (kopija pareiškėjai) informavo, kad Kontrolieriaus sprendimas buvo priimtas pagrįstai, Transporto priemonė laikytina neatitinkančia techninių reikalavimų (b. l. 6, 67).

Nesutikdama su Administracijos Sprendimu, pareiškėja skundu Panevėžio apygardos skyriaus prašo panaikinti skundžiamą Sprendimą (b. l. 2-5).

Byloje kilo ginčas dėl Administracijos Sprendimo, kuriuo Administracija atsisakė tenkinti pareiškėjos 2023-07-20 prašymą, teisėtumo.

Nagrinėjama ginčui yra aktualios teisės aktų redakcijos, galiojusios pareiškėjos 2023-07-20 prašymo pateikimo metu, t. y. 2023-07-20.

Panevėžio apygardos skyrius sprendžia, kad nagrinėjama atveju atsakovės veikimas ir su juo susijusių klausimų sprendimas yra sietinas su institucijos veikimu viešojo administravimo srityje, todėl jos veiklai yra taikytinos VAĮ (teisės akto redakcija, galiojanti nuo 2023-01-01) normos, nes nagrinėjama atveju byloje ginčas kilo dėl Sprendimo, kuriuo buvo atsisakyta tenkinti pareiškėjos 2023-07-20 prašymą priimti atitinkamą administracinį sprendimą, t. y. panaikinti Kontrolieriaus sprendimą.

Nagrinėjant šį ginčą, svarbu nustatyti, ar atsakovė tinkamai pagal VAĮ nuostatų reikalavimus išnagrinėjo pareiškėjos 2023-07-20 prašymą bei informavo pareiškėją apie jo nagrinėjimo rezultatus.

Prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAĮ 2 straipsnio 10 dalis). Skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAĮ 2 straipsnio 12 dalis). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) patvirtintas taisykles (VAĮ 11 straipsnio 1 dalis). Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875 (akto redakcija, galiojanti nuo 2022-09-03), (toliau – Taisyklės) 1 punkte įtvirtinta, jog jos reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų, o 35 punkte numatyta, kad

prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Pagal Taisyklių 45 punktą, į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: 1) į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti; 2) į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti; 3) į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka; 4) į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma. Tai reiškia, kad prašymo nagrinėjimo ribas nustato pats pareiškėjas savo prašymo turiniu, kurio institucija, nagrinėjanti prašymą, privalo laikytis ir pateikti atsakymą į prašymą ne siauresnės apimties nei pateikto prašymo turinys. Atsakyme į prašymą ar skundą arba institucijos siunčiamame pranešime apie asmens prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis asmuo turi būti informuojamas apie tokio atsakymo ar pranešimo apskundimo tvarką, vadovaujantis VAĮ 14 straipsniu, nurodant konkrečios institucijos (-ų), kuriai (-ioms) gali būti paduotas skundas, pavadinimą (-us) ir adresą (-us), taip pat terminą (-us), per kurį (-iuos) gali būti pateiktas skundas (Taisyklių 47 punktą).

Pažymėtina, kad viešojo administravimo subjekto priimtas sprendimas dėl atsisakymo nagrinėti skundą (prašymą), atsisakymo tenkinti prašymą ar skundą, suteikti informaciją ir kt. yra laikytinas administraciniu sprendimu, kaip apibrėžta VAĮ 2 straipsnio 5 dalyje, t. y. administracinis sprendimas yra teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei. Viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje įtvirtintas nuostatas. Vadovaujantis VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 1–8 punktais, administraciniame sprendime turi būti nurodyta: 1) administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; 2) administracinio sprendimo data; 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos. VAĮ 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaudamasis VAĮ 3 straipsnio 5 punkte nustatytu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą (skundą) turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo (skundo) nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo (skundo) turinį.

Atkreiptinas dėmesys, kad atsakymas asmeniui, bet kuria forma (skundu ar prašymu) besikreipusiam į viešojo administravimo instituciją, turi atitikti teisės aktuose nustatytus reikalavimus. Administraciniame sprendime turi būti aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos, nurodyta sprendimo apskundimo tvarka. Aiškindamas ankstesnės VAĮ redakcijos VAĮ 8 straipsnį, reglamentuojantį individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAĮ 8 straipsnio nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*LVAT 2010-11-15 sprendimas administraciniame byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010*). Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų

galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (*LVAT 2013-11-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-2124/2013*).

Bylos rašytiniai duomenys patvirtina, kad atsakovė pareiškėjos 2023-07-20 prašymui nagrinėti sudarė Institucijos Komisiją, kuri, vadovaudamasi galiojančiais teisės aktais ir savo kompetencijos ribose, dar kartą atliko Transporto priemonės patikrą, pateikė išsamią išvadą, o atsakovė, vadovaudamasi Institucijos Komisijos pateiktomis rekomendacijomis, priėmė Sprendimą.

Nagrinėjamu atveju iš skundo turinio matyti, kad jame iš esmės nuogaustaujama, kad jei pareiškėja įmontuotų saugos diržus, kaip to reikalauja Administracija, Transporto priemonė nebebūtų autentiška ir nebeatiktų istorinei transporto priemonei keliamų reikalavimų, o atsakovė reikalauja, jog pareiškėja perdarytų originalią Transporto priemonę, kas negali būti laikoma teisėta. Vis dėlto, Panevėžio apygardos skyrius nesutinka su tokiais skunde išdėstytais abejonėmis, kadangi tam nėra nei faktinio, nei teisinio pagrindo. Panevėžio apygardos skyrius kreipia dėmesį į tai, kad atsakovės prie atsiliepimo pateiktos ir pačiame atsiliepime įtrauktos fotonuotraukos, padarytos Institucijos Komisijos, objektyviai ir neginčytinai patvirtina tai, kad Transporto priemonės gamintojas buvo numatęs įrengti ir buvo įrengti saugos diržai visose sėdimose vietose, o dalyje sėdimų vietų yra gamintojo įrengtos vietos saugos diržams, tačiau pačių diržų nėra. Dėl to, vien remiantis tuo, nėra jokio pagrindo skundo teiginiams apie galimą neteisėtą Administracijos reikalavimą perdaryti originalią Transporto priemonę, kai saugos diržų įrengimui gamintojo numatytos vietos objektyviai yra įrengtos Transporto priemonės kėbule. Juolab atsiliepime Administracija detalai išdėstė nagrinėjam ginčui spręsti reikšmingas teisės aktų nuostatas, kuriomis remiasi ir pati pareiškėja skunde, tokiu būdu pagrįstai teigiant, kad saugos diržų įrengimas Transporto priemonės kėbule neturės objektyvios įtakos Transporto priemonės atitikimui autentiškai ir istorinei transporto priemonei keliamų reikalavimų, kam pagrįsti skunde pareiškėja dėsto tik savo asmeninius vertinimus. O ir kaip teisingai, pažymima atsiliepime, nuo 2021 m. vasario 1 d., galiojančiame Tvarkos apraše nebėra istorinių transporto priemonių priskyrimo prie atkurtų, autentiškų, originalių, restauruotų ar unikalų transporto priemonių, ko pagrindu skunde išdėstyti minėti nuogaustavimai apie grėsmę, kad Transporto priemonė gali nebeatiktinti autentiškai ir istorinei transporto priemonei keliamų reikalavimų, nebeturi ir teisinio pagrindimo.

Be to, Panevėžio apygardos skyriaus vertinimu, nagrinėjamu atveju reikalinga įvertinti ir tą aplinkybę, kad Transporto priemonė objektyviai dalyvauja viešame eisme, ką įrodo Ataskaitos 4 punkte „Rida“ užfiksuoti duomenys bei patvirtina ir pareiškėja skunde, nors ir pažymima, kad Transporto priemonė nėra kasdieninio naudojimo transporto priemonė. O tam, kad Transporto priemonė galėtų dalyvauti viešame eisme, reikalinga, kad ji būtų techniškai tvarkinga (SEAKĮ 25 straipsnis), ko pagrindu privalu atlikti ir privalomąją transporto priemonių techninę apžiūrą, siekiant užtikrinti, kad ją saugu naudoti viešajame eisme ir ji atitinka eismo saugumo ir aplinkosaugos reikalavimus (SEAKĮ 2 straipsnio 56 dalis), o pagal Apžiūros atlikimo aprašo 30.14 punktą istorinių transporto priemonių privalomosios apžiūros periodiškumas nustatomas kas 60 mėn. Tuo tarpu pagal Sąrašo 7.1 papunktį Transporto priemonės N2 klasė patvirtina, kad joje privalo būti įrengti saugos diržai. Dėl to, pareiškėjos siekis išsaugoti Transporto priemonei autentišką ir istorinei transporto priemonei keliamus reikalavimus, kuris, kaip jau minėta, neturi faktinio pagrindo, visiškai nepagrįstai siekiama suteikti prioritetą prieš visuomeninį interesą, kurį pagrindžia minėti teisės aktai, kad Transporto priemonė, kaip ir kitos transporto priemonės, dalyvaujančios viešame eisme, būtų techniškai tvarkinga, saugi naudotis viešajame eisme ir atitiktų eismo saugumo ir aplinkosaugos reikalavimus. Skunde šiam klausimui tendencingai iš viso neskiriama dėmesio, nes jis iš esmės taip pat pagrindžia Sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą. O vien tai, kad pagal skundą VĮ „Regitra“, registruodama Transporto priemonę, kėbule esančių suoliukų neskaičiuoja, kaip sėdimų vietų, nepaneigia minėtų Institucijos Komisijos nustatytų objektyvių faktinių aplinkybių dėl Transporto priemonėje jau įrengtų vietų, skirtų saugos diržams, bei nurodytų teiginių apie būtinybę užtikrinti, kad Transporto priemonė, dalyvaujanti viešame eisme, būtų techniškai tvarkinga. O skundo teiginys apie pareiškėjos turimą dar vieną tokią pačią transporto priemonę, kurioje iš viso yra tik dvi sėdimos

vietos, nagrinėjamu atveju yra visiškai netinkamas, kadangi nagrinėjamas klausimas yra susijęs išimtinai tik su Transporto priemone.

Taigi, nagrinėjamu atveju Panevėžio apygardos skyrius sprendžia, kad pareiškėjos skundžiamas aktas atitinka VAI 10 straipsnio reikalavimus, t. y. jis yra motyvuotas, jame nurodytas reikiamas faktinis pagrindas, jis pagrįstas teisės aktų normomis, jame nurodyta apskundimo tvarka, jis pasirašytas įgalioto asmens. Atsakovė veikė savo kompetencijos ribose bei priėmė teisėtą bei pagrįstą Sprendimą, atitinkantį teisės aktų reikalavimus, todėl vertintina, jog Sprendimas yra priimtas, laikantis įstatymo viršenybės (teisėtumo) principo ir administraciniam sprendimui keliamų reikalavimų, numatytų VAI 10 straipsnio 5 dalyje.

Atsižvelgiant į išdėstytą, Panevėžio apygardos skyrius sprendžia, kad neturi teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjos skundo reikalavimo panaikinti Sprendimą. Atsižvelgiant į tai, skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 4 dalimi, 7 dalimi, 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsniu, Panevėžio apygardos skyrius

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „Airsoftas“, atstovaujamos advokato S. B., skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Bylos šalys turi teisę šį sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Panevėžio apygardos skyriaus posėdžio pirmininkė

Sigita Šimbelytė

Panevėžio apygardos skyriaus narės

Beata Labutytė

Asta Povilonienė